

1980 г. около 49% от циганите живеят в обособени квартали.³⁶ Що се касае по-специално до т. нар. "гета", жилищното положение на ромите в тях е още по-тежко.

Новите реалности, които се формираха и формират след 10 ноември 1989 г., провокираха и провокират изостряне на жилищния проблем на циганите в страната. Това е така, защото те бързо дислоцираха нашите роми: малка част от тях временно се замогна и дори сред нея се появиха отделни милионери, докато огромната част роми обедня, пауперизира се. При нарастващата безработица сред ромите и при елементарната социална подкрепа на същите, тази огромна част ще бъде още по-затруднена в решаването на житейските си проблеми и по-специално на жилищните си такива.

Новата ситуация, в която попаднаха и все повече попадат ромите у нас, вероятно, ще подхранва определени процеси на етническо "охлаждане", както на циганите към останалото население, така и обратно. В резултат могат да се формират нови и да се възраждат стари и прастари стереотипи, спъващи процеса на издигане бита и културата на ромите, а да не се говори пък за тяхното пълноценно интегриране към българската нация и нейната култура. Събитията в пловдивския квартал "Столипиново" потвърждават това, - и то не само с продължителността си по време и локално-пространствена "наситеност", но предимно с рефлексите си върху масовото съзнание на населението на града и на страната.

Разбира се, комплицираността при решаване на проблемите на циганите е свързана не само с тяхната численост и "гъстота" на заселване в определени селища, но и с възможностите на държавата в условията на съвременните реалии. А това означава, че нашата страна не бива да копира друга (пък макар и западноевропейска) действителност в това отношение.

Нека като пример да вземем Швеция, към която през последните години се проявява толкова завишен интерес, в т. ч. и спрямо положението на циганите в нея. В Швеция живеят само няколко хиляди роми, - и то заселени в нея главно

³⁶ Виж: "Резултати от...", с. 125.